

Kršćanska biblioteka
www.monfortanci.com

ĐAVAO, VELIKA INTELIGENTNA ZVIJER

Don Tomaselli

ĐAVAO, VELIKA INTELIGENTNA ZVIJER

Naslov izvornika: La grande bestia e intelignete

Pod naslovom «La grande bestia ... è intelligente!» poznati talijanski autor pater Tomaselli izdao vrlo aktualnu knjižicu, u kojoj opisuje u obliku intervjuja svoje doživljaje kao egzorcist.

Intervju

Preostalo je još nekoliko sati do večeri i još se bavim svojim novinarskim apostolatom. Uz mene je moj pomoćnik.

Čujem kucanje na vratima, pojavljuju se tri mladića. «Što želite?» - «Upravo vas! Znamo, vi ste egzorcist i da se zbog stanovitih obavijesti možemo samo na vas obratiti ...».

«Kako ste doznali da sam egzorcist?»

«Ovdje u gradu Messini, o tome se govori, također je ilustracija 'Gente' ('Ljudi') navela vaše ime u članku o egzorcizmu.»

«Razumijem. Želite da s vama govorim o 'velikoj zvijeri!» - «Samo česak! Htjeli bismo od vas dobiti objašnjenje o đavlu. Kakve to veze ima s velikom zvijeri?».

«Đavao ili velika zvijer je jedno te isto. U Bibliji, točnije u 'Otkrivenju' nazvan je Sotona kao 'velika zvijer'. I ja ga osobno tako nazivam. Budući da je on knez oholosti i ne želi biti ponižen, buni se protiv ovog ne baš časnog naslova, a ja mu ga namjerno dobacujem. Hoćete li znati, kako on na to reagira? Često nadodajem u molitvama egzorcizma: 'Gospodine, obori ovu životinju!'. – Tada riče demon: «Živina si ti, kukavico, ti imaš tijelo, dok sam ja duh.» - «Budući da te Bog naziva velikom zvijeri, tada to i jesi!».

Postojanje đavla u Svetom Pismu

«Mi trojica smo sveučilištarci, slušamo propovijedi o đavlu, no uvjereni smo da on kao osoba ne postoji, nego je izlika za predodžbu zla» - «Ne, nije tako! On je osoba, svi su demoni osobe.» - «Ipak, tvrde mnogi, pa i naši profesori, da đavao nije nipošto osoba.» - «Vaši sveučilišni profesori moguće su istaknuti učenjaci na znanstvenom i literarnom području, ali na vjerskom području mogu biti veće nezalice nego analfabeti. Tko tvrdi da demon nije osoba, znak je da nije nikad čitao Sv. Pismo Staroga i Novoga saveza i nije se u njega produbio. Ta u njemu se prikazuje stotine puta đavao kao osoba koja misli, očituje se i uvijek podmuklo postupajući uništavajući ljude. Dovoljno je čitati Evanđelje, gdje Isus, Bogočovjek, vječna Istina kaže: da se Sotona nikada ne bori protiv Sotone, jer inače ne bi moglo njegovo kraljevstvo u svijetu postojati, dapače se i u čovjeku nastani i može iz njega biti protjeran; također kaže da đavao istjeran iz čovjeka naokolo luta i traži odmor; nadalje daje Isus učenicima i apostolima moć oslobađanja od opsjednutosti. Vrlo je značajno mjesto u Evanđelju, gdje se odigrava razgovor Isusa i nastanjenih demona u tijelu opsjednutog, demoni su tako brojni, čitava ih je legija.

«Čitajte Evanđelje, vi i vaši profesori!» - «Dakle, vi kao svećenik vjerujete da su demoni doista pojedinačna bića.» - «Sigurno! To vjerujem kao i običan kršćanin. Poricati, što stalno i jasno Sv. Pismo tvrdi, teška je zabluda, dapače i hereza.».

Osobni doživljaj s đavlom

«Budući da odlučno smatrate đavola kao osobu, dajte nam, što se toga tiče, daljnja objašnjenja! Studenti smo i želimo taj problem temeljito upoznati.» - «U običnom razgovoru, u okviru intervjua ne može se ova teška tema o demonima posve istražiti. Ako dozvolite, poslužit ću se svojim izdanjima. Imam publikacije o toj temi, među njima: 'Pobunjeni anđeli', 'Pakao postoji', 'Sotona u svijetu' i 'Praznovjerje'.

U prvoj spomenutoj knjizi je općenito odlomak o demonima i o mnogim dokumentiranim đavolskim događajima. Osim toga, ukazujem na to, đavao je, čim je knjiga 'Pobunjeni anđeli' izašla, tako se razbjesnio i pokazavši se u ljudskom obliku, zgrabio knjižicu, prolistao je, nekoliko listova zapalio pretvorivši ih u ugljen, na kraju bacio knjižicu na pod i nestao.» - «Imate li tu izgorjelu knjigu? ... Možemo li je vidjeti?» - «Bez daljnega! Mogu otići po nju ... Ovdje je, pogledajte je dobro». - «To se ne može nijekati! ... Dozvolite li, da tu knjižicu jednom snimimo?».

Samo je snimite, pa i sve ostale koje želite, možete ih i objaviti u bilo kojem časopisu. Ova je knjižica povijesni dokument, koji je poznat i crkvenom autoritetu. Druga publikacija «Pakao postoji» je vjersko-povijesni dokaz postojanja vječne kazne, koja je po strahovitoj Božjoj pravednosti pridržana za one koji čine zlo i konačno umru bez pokajanja. Također je egzistencija pakla potvrđena sa samim postojanjem demona.

Treća publikacija «Sotona u svijetu» je povijest jednog Kalabrežana, koji je bio osam godina opsjednut i konačno od demona oslobođen. Za egzorcizma je bio prisutan i jedan biskup, danas biskup u Lorci, rekao mi je: «Opišite ovaj egzorcizam, dat ću vam kao biskup dozvolu tiska».

Moja četvrta knjižica «Praznovjerje» obrađuje vjersku ranu praznovjerna svijeta s ponekim pokazateljima na đavolski utjecaj. Prije odlaska dat ću vam po primjerak ovih knjižica. Čitajte ih, doznat ćete puno toga.

U ovom stoljeću znanstvenog napretka i moralnog i vjerskog propadanja živi se praktično ateizam i potpuni materijalizam. Da budu konsekventni i mogu opravdati svoj način života, trude se zločesti, da sve što im miriše na nadprirodno opovrgnu; budući da je postojanje đavla također dokaz nadnaravnosti, odlučno poriču stvarnu osobnost đavla.

Papa Pavao VI, vidjevši oko sebe dohvatljivu varku da đavao ne postoji, održao je nagovor i potvrdio realnost đavla. Kao obično su zločesti reagirali, i one u neznanju za Papinu pouku, poslužili se materijalističkom štampom.

«Tko je po vašem mišljenju đavao? ... Što znači on u svijetu? Koji cilj slijedi?» - «Govorim vam kao svećenik, kao bibličar, kao egzorcist, kao očevidac, svjedok o ne baš malo događaja s đavlom. Oni koji govore ili pišu o đavlu ne raspolažu baš s materijalom kojim ja raspolažem, jer me je Gospodin doveo u posve neobičnu situaciju. Započeo sam s egzorcizmom 1934. godine, dakle pred 44 godine i još sam uvijek egzorcist. Doista sam umoran baveći se tako dugo s tom velikom zvijeri i već sam mjesni crkveni autoritet usrdno zamolio da potraže drugog svećenika egzorcista, čini mi si da je ipak teško drugoga pronaći.

Svakako ima u Italiji poznatih egzorcista, kao što su: o. Raimondo, pasionist od Sv. Stuba u Rimu, o. Gabriele, nastanjen u crkvi u ul. Sette Fondatori u Rimu, o. Rasc, u svetištu naše drage Gospe od ukazanja itd. Ipak, u usporedbi s potrebama, ima ih premalo.

«Ako svi svećenici mogu biti egzorcisti, kakva poteškoća postoji da bi ih se pronašlo?» - Imaju poteškoća staviti se na raspolaganje iz raznih uzroka: prvi jest što ima manjka iskustvo, te se boje susreta s đavlom.

Prošle godine sam boravio u Montarai (Pavija). Tamo me posjetila jedna opsjednuta iz Milana. Pozvao sam tri svećenika: Budite svjedoci što se s tom ženom događa. Dok sam se borio s

đavlom, promatrao sam te svećenike, bijeli kao kreda s raširenih očiju pratili su tijekom borbe, jedan od njih je drhtao poput topolova lista. «Časna gospodo – rekao sam im – jeste li to ikada doživjeli?» - «Nikada.» - «Što o tome mislite?» - «Ni u snu ne bismo si mogli tako nešto predočiti.» - Na kraju sam rekao da bi svi svećenici trebali prisustvovati egzorcizmu, kako bi shvatili stanovite stvari ... i živjeli savjesnije.

Nakon ovog uvoda pređimo na poželjnu temu: TKO JE ĐAVAO?

On je pravi duh, tj. s inteligencijom i voljom nadarena osoba; nema tijela kao mi; mi imamo ljudsku narav, on ima anđeosku, koja daleko nadmašuje našu narav.

Stvoren od svemogućega Boga pripada anđeoskom zboru nebeskoga dvora. Stavljen na kušnju pobunio se iz oholosti protiv Boga i bi strovaljen u pakao. Vođa je ustanka bio Lucifer, slijedilo ga je veliko mnoštvo čistih duhova. Mi ne možemo s našim slabim razumom istraživati mudrost Božju, nego samo ustanoviti da demoni uznemiruju i muče ljudski rod i navode čovjeka na zlo, iz mržnje prema Bogu i zavisti prema čovjeku.

Demoni su u paklu, ali im je dopuštena određena sloboda na svijetu tako dugo dok čovječanstvo hodočasti zemljom. Njihova sloboda je ograničena, kao što je prostor ograničen, u kojem se kreću kao na lanac privezan pas. Zavist demona prema ljudima je tako velika, pošto zauzimaju njihovo mjesto na Nebu, te bi oni kad bi mogli, onima u grijehu oduzeli život i odmah ih odveli u pakao. Nije im dozvoljeno da to učine. Demonu mogu ugrožavati, uznemirivati, ali ne mogu nikome oduzeti život.

Svaka je ljudska inteligencija vrlo malo pred onom velike zvijeri. Ona zna prirodne tajne, pa i one, koje čovjek neće nikada doznati; stoga se može u svijetu u bilo kojem obliku vidljivo pokazati; može dopustiti da ga se i napadne. Kao što se u trenu pojavi, tako može najednom nestati. Može li se čovjeka dokopati, tada je to slučaj opsjednutosti. Također se može domoći i životinje. Može i neki predmet zaposjesti ili se na neko mjesto smjestiti i pritom izvoditi čudne pojave.

«Velečasni, postavljate tvrdnje koje bi mogle biti izmišljene. Prijedite na činjenice!»

«Da li se đavao dokopao muške ili ženske osobe, može se utvrditi upotrebom egzorcizma. Ponekad sam kao svjedoke pozvao profesore medicine i kirurgije, bili su zatečeni. Primas neke bolnice mi je rekao: 'Da to nisam vlastitim očima vidio, ne bih nikada povjerovao.'»

Ne mogu zaboraviti što se pred dvadeset godina dogodilo u Institutu u ulici Concordia, u Kataniji. Oko šest mjeseci su demoni napadali Institut. Noću je «vojni bataljon» vršio vježbe na terasi; zbog toga su se okolne obitelji uznemirile. Razlog je bio sam Institut. Moja je zadaća bila ispitati slučaj. Tada se umiješao crkveni autoritet u Kataniji određivši u Institutu postaviti Križni put i sve je prestalo.

Također zaposjedne đavao i poneki predmet. Doista, za egzorcizma se kaže đavlu: Postoji li nešto u ovoj kući što si zaposjeo? Meni je demon odgovorio: «U ovoj kući ne posjedujem ni jedan predmet.»

U svjetlu Evanđelja može se potvrditi da demoni obilazeći svijetom manje trpe nego kad su u paklu, tu doživljavaju osjećaj smirenja. I Isus kaže: «Kad demon izađe iz čovjeka ide naokolo i traži mjesto smirenja.»

Osobno znam, đavolsko je smirenje više ili manje zadovoljavajuće, prema tomu koga je zaposjeo. Osobni primjer: Kad sam vršio egzorcizam, rekao mi je demon: «Kaži mi kuda da idem, napuštam ovu kreaturu, odlazim.» - «Idi u morsku dubinu, u tijelo neke ribe!» - «Što ću sa životinjom. Ja tražim ljude!» - «A zašto nećeš u životinjsko tijelo?» - «A zašto ti ne odeš na odmor u životinjsko tijelo?»

Bez obzira na dotično smirenje poduzima đavao svojom prisutnošću uznemirenja, pokušava sve da se osveti za molitve i dobra djela zbog kojih trpi i pokušava izazvati bijes i zdvojnost.

Naročito napada egzorciste, koji ga gone. «Vi govorite s toliko uvjerenja i sigurnosti o đavolskim fenomenima. Ostali svećenici s kojima smo govorili, to uopće ne spominju. Kako to?» - «Vi govorite sa mnom, a ja pripovijedam svoje događaje. Znam da su mnogi drugi svećenici, koje vi poznajete, svjedoci đavolskih događaja, svećenici koji izbjegavaju javnost. Nadodajem, da sam već desetljećima duhovni vođa izvanrednih mističnih duša po značenju jednog patera Pija. Duše, koje nose stigme posjeduju moć bilokacije itd. ... njih direktno napastuju đavolske sile. Mogao bih napisati opsežnu knjigu o đavolskim djelima, koja se dnevno događaju, kao u vrijeme u osobi Enzoa Aloccia, stigmatizirana kod Porto Santo Stefano (Grosseto); u Natuzzai Evolo, mističarki u Paravati (Kalabrija), za koju se danas zanima ilustracija «Gente» i što se događa s Antoniom Ruffinijem, stigmatičarom u Rimu, itd.

«Mi želimo napisati doktorsku radnju o đavlu. Vaši su navodi vrlo zanimljivi. Do sada smo bili uvjereni da su se ponekad u prošlosti događala đavolska zbivanja. Ali prema tome, kako vi govorite, čini se, kao da je cijeli svijet obuhvaćen demonima. Moguće ipak pretjerujete?» - «Ne, govorim kao svećenik, govorim kao skroman pisac, znam što govorim. Čujte! Sv. Pismo govori da je cijeli svijet pod uplivom Zloga. Nebrojani demoni tvore Sotonsko carstvo, o kojem govori Isus u Evandjelju. Oni su bačeni na zemlju. U ovo vrijeme svakovrsnih duhovnih i društvenih nevolja ojačao je prodor velike Zvijeri. Demoni malo mare, ili uopće ne mare za socijalno blagostanje ili bilo koji oblik vlasti. Oni žele samo uništiti duše, to znači, zanima ih da oni koji su sada na zemlji, u času smrti padnu u vječne ponore, da bi zajedno s njima proklinjali Stvoritelja svoga, koji ih je osudio na vječnu vatru. To je glavni cilj đavolskog djelovanja u svijetu. Đavao je inteligentan, znane su mu sve znanosti! Biblija ga predočuje kao ričućega lava, koji obilazeći traži plijen kako bi ga proždri, a plijen su neoprezne duše.»

«Jedno pitanje: đavao je inteligentan, posjeduje moć. Može li prisiliti da se vrši zlo?» - «Ne, može pokušati, može varati, ali ne može ljudskom slobodom nasilno postupati. Na dar slobode, najveći od Boga čovjeku darovan dar, ne može ni jedna moć utjecati. Da biste naslutili što đavao na svijetu radi, reći ću vam jedan primjer. Moguće, niste vi mladi nikada bili u Trapani, tamo sam mnogo godina proveo. U neposrednoj blizini grada, na podnožju brda Erice, nalazi se zaljev Baia di Bonagia. Ribari znaju, da onuda prolaze u određeno godišnje doba tune. Pravovremeno pripremaju ispod vode velike i jake mreže. Tu u njih zapadnu tune i ne mogu se izvući. Kada dođu u tkz. 'komoru smrti' nemoguće im je pobjeći. Tune ostaju mjesecima u mreži, kao da su slobodne, u vodi su, mogu se kretati i donekle naokolo plivati. No, kad dođe čas 'smrti' i mreža se izvlači, a voda istječe, stoje pred ribarima i ubodima njihovih bodeža. Bez nade su izgubljene. Tunolovci rade spretno, ali s još puno većim umijećem rade demoni u svijetu. Ta velika zvijer lovi u mutnom, poznaje slabosti pojedinca, zna se maskirati da je nitko ne otkrije, znano joj je povoljno vrijeme za ribolov. Povijesni sati današnjeg čovječanstva su najpovoljnije vrijeme za bogati đavolski ribolov. Sotonska armija raspolaže s nevidljivim mrežama izbačenim u nemoralno more ovoga svijeta. U mrežu padaju mnogi neoprezni svećenici pred izlikom potrebe prilagođavanja sa svijetom, pohlepne glave za vlašću, kratkovidni učenjaci- koji gledaju stvoreno, ali ne vide Stvoritelja, muževi i žene koji unakazuju zemaljsko shvaćanje života, ostvarujući sve samo da zadovolje strastima: oholosti, pohlepi, seksu i užicima. Svi ovi ljudi nalaze se u đavolskoj mreži, ali je ne primjećuju, kao ni tune u mreži pod morem.

Ali dolazi dan smrti, dan koji mora doći, odlazak iz svijeta u vječnost. Dolazi dan kad će se svaka duša pojaviti pred Božjim sudom i tada će ih Isus Krist, Otkupitelj ljudskoga roda i Vrhovni Sudac reći: 'Odlazite od mene prokletnici, zlotvori! Odlazite u vječnu vatru, koja je za Sotonu i njegove pristaše pripremljena!'. To, isključivo samo to je cilj đavolskog djelovanja u svijetu: da Krist Sudac, što je više moguće duša osudi i otjera u pakao.»

«Velečasni, niste li se moguće u sada rečenoj tvrdnji prevarili?» - «Kad bih sam od sebe, kao običan čovjek, bez svjetla božanske vjere govorio, mogao bih se prevariti. Ali ja sam na temelju onog govora što Bog naučava, nauke sadržane u Bibliji, osobito u Evandjelju.» - «Ne bismo htjeli biti nasrtljivi, ipak bismo vas rado upitali: Da li ste vi osobno vidjeli đavla?» - «Pitanje je malo vragolasto (prepredeno), jer je bolje da neke stvari ostanu tajna. Ne bih se dobrovoljno upuštao u tu temu. Budući da to želite i moglo bi vam biti od koristi, reći ću vam nešto. Vidio sam đavla i to ne samo jednom.» - «A strah?» - «U prvo vrijeme sam se bojao, to je naravno, ali s Božjom pomoći, uz bogato iskustvo, donekle sam se smirio.» - «U kakvom vam se liku prikazuje?» - «Većinom da mi utjera strah u kosti, npr. kao strašna neman, ponekad u liku razdražene žene, pa i u liku muškarca. Nije lagano opisati taj osjećaj kad stojiš pred đavlom.»

Čarobnjaci i vrači

«Što mislite o čarobnjacima i vračima?» - «Općenito je poznato da se neki izdavaju kao čarobnjaci ili vrači. Takve ljude pokreće samo želja za zaradom. Mnogi su od njih varalice. Upravo su ovih dana pisale novine o uhićenju takvih ljudi. Ali ima i onih koji se bave čarolijama, bijelim ili crnim, ali su čarolije. Da vam objasnim! Kao što sam već spomenuo obilaze demoni svijetom. U svojoj oholosti vole da ih se poziva i štuje kao da su božanstvo. Uspijeva im da ih u zločestim vremenima časte. To čašćenje Crkva naziva idolopoklonstvom. Također im uspijeva da ih s tamjanom kade, kao što se sada događa u 'crnim misama'. Zbog boležljivosti, ali većinom iz pohlepe za novcem dotjeraju poneki tako daleko da sklope savez i s đavlom, nakon što su ga zazivali.

Savez je slijedeći: Pomogni ti meni, a poslije moje smrti dođi po moju dušu. Savez s đavlom je nešto strašno. Vrlo je teško prekinuti taj savez jer velika zvijer ne želi izgubiti dušu! Egzorcist se mora silno naprezati da se ta veza prekine. Đavao, neprijatelj svih ljudi je osvjetnik, doduše se čini da on osobi s kojom je sklopio savez pomaže, ali on želi samo njezinu propast i pomalo jadan svršetak i natjera je u zdvojnost. Dovoljno je vidjeti svršetak stanovitih čarobnjaka, ukoliko su javno nastupali.

S jednim sam takvim čarobnjakom, zbog studija, razgovarao. Opisao mi je svoj susret s đavlom i pripovijedao kako je došlo do saveza s njim. A kakvu je muku meni zadao!

Čarobnjaci i vrači mogu uz pomoć đavla, samo ako to Bog dopusti, prepoznati bliže i daleke stvari i također vidjeti što se u daljini događa. Đavao ga o tome informira, ali kao otac laži, smota iz nepoznatih razloga ono što je saznao i eto ti nepravilike! Jednom se htio predstavnik policije poslužiti ovim sredstvom i otkriti zločin. No, nije ništa postigao. Grijeh je prizivati đavla i s njim se upuštati u savez i grijeh se čarobnjaka ili vrača prizivati u pomoć.

Tko želi stanoviti fenomen magije objasniti i pritom isključiti djelo sotone, drži se čvrsto šestog ćula (chiaroveggenza-spoznati buduće) ... na tajnu podsvijest ... još jedno područje tajne znanosti ... tako đavao ostaje miran ... što on u tom slučaju i vrlo želi. Čarobnjaci i vrači su u svijetu jako česti, osobito kod poganskih naroda. O tom svjedoče misionari.»

«Budući da još govorimo o toj temi, kažite nam mogu li oni s đavolom povezani nanijeti drugima zlo?» - «Nažalost da ... ali samo onda ako to Bog, iz nama nepoznatih razloga, dopusti. Tada postoje takozvana začaranja o kojoj govori moralna teologija. Začaranje (opčinjenost) je zlo nanijeto bližnjemu s posebnim, naime ne naravnim sredstvima. Za lišenje opčinjenosti potreban je egzorcizam. To sam morao često poduzimati. Ovu dužnost poduzima od biskupa opunomoćeni svećenik.»

«Zanimalo bi nas upoznati problem spiritizma. O tome se puno govori.»

Spiritizam

«Spiritizam je velika zamka đavolske mreže i dolazi preko 'medija' u vezu s drugim svijetom. U naše vrijeme dokazuje velika zvijer svoju inteligenciju što koristi bolesnu znatiželju mnogih ljudi i mami ih na spiritističke seanse. Radio, televizija, filmovi, časopisi, spiritizam ..., đavolske su zamke koje povlače ogromno mnoštvo ljudi u tamu zablude.

Ali spiritističke seanse su đavolsko djelo! Bez sumnje! Što se sve pripovijeda o ovim uzbuđljivim zasjedanjima izaziva bolesnu zabavu, može biti i samo trik, ali su to najčešće đavolski fenomeni. Znamo, duhove zazivaju mediji, također znamo da postoje dobri i zli duhovi. A može li se na seansi dozvati dobre duhove? Ne, duh koji se odaziva na poziv medija je uvijek zao, je demon. Dobri duhovi su anđeli, oni se ne stavljaju mediju na raspolaganje; da bi zadovoljili njegovu znatiželju, pomislimo li da su obično i mediji bezbožne i nemoralne osobe. Katolička Crkva osuđuje djelovanje medija i zabranjuje sudjelovanje na zazivanjima duhova.»

«Poznato nam je da se danas održavaju brojne spiritističke seanse. Da li vam je poznato jesu li sudionici i mediji dobri vjernici?» - «Oni koje poznajemo to nisu, a smijemo li nadodati da prema svećenicima zauzimaju neprijateljski stav. I zbog toga nalazi đavao na zasjedanjima odgovarajuće tlo i raduje se što može doći u vezu sa svojim prijateljima.

Čujte dokaz da je đavao prisutan na seansama! U Palermu, u palači u Via Maqueda, pripovijedao mi je advokat koji je bio prisutan, slijedeće: Bio sam prisutan iz znatiželje. Duh se nije javljao, a medij je bio ustrajan. Najednom se podigao stol od poda sve do stropa, a onda pao razmrskan na pod. Svi smo pobjegli s trećeg kata na ulicu. Tražili su razjašnjenje i našli razlog kod mene, imao sam medaljicu Majke Božje kod sebe.»

«Oprostite velečasni što ustrajemo na toj temi. Ako su ti duhovi doista demoni, ne bi li se to moglo zaključiti po uputama koje oni daju. Đavao bi morao dati uvijek loše poticaje, naprotiv je dokazano, da kod stanovitih zasjedanja daje, dapače, dobre upute, pa i vrlo dobre, u pravom vjerničkom duhu.» - «Ne zaboravite, velika je životinja vrlo inteligentna i sve bi nas mogla strpati u istu vreću. Da bi neoprezne i nezalce povukla u svoju mrežu, može dijeliti mnoge brojne pouke samo da pobudi povjerenje. Istovremeno izbaci neku zabludu s kojom može sve dobro poništiti.

Evo jednog primjera: Pred nekoliko godina u Kataniji, spomenuo je duh u prisutnosti intelektualaca doslovno dvije knjige, koje su kao rukopisi sačuvani i od istih sam dobio kopije. Jedna nosi naslov 'Život i smrt', a druga 'Što se radi'. Na jednom mjestu stoji: Vi ljudi imate deset prstiju na rukama, koje vas podsjećaju na Deset zapovijedi Božjih. Pomislite na to i kad pogledate na svoje noge. Imate dva uha kako bi čuli i pravo prosuđivali, jer pravni zahtjev nije uvijek jasan. Imate dva oka koja vas podsjećaju, da imate sadašnjost pred sobom, a na prošlost ne zaboravljate. Imate nos, on vam ne služi za udisanje smrdljiva smeća ovoga svijeta, nego da naučite cijeniti miomirisne dobrih djela.

Nedvojbena su to dobre pouke, no odmah zatim je ubačena varka. Duh nastavlja: 'Ja sam poznati Bovio. Za života sam počinio mnogo zla sa svojom naukom, jer nisam vjerovao u Boga. Moja duša još seli da bi se pročistila i kad budem potpuno čist, tada ću biti prihvaćen u Božju krasotu, u raj.' To je najveća od svih zabluda koju đavao još i danas sije: o putovanju duše, o reinkarnaciji.

Ipak mnogi prihvaćaju takvu istinu. Ispravljam, ne istinu, nego varku. Tko uvažava reinkarnaciju, očišćenje selidbom duše da tada može ući u raj, ne pripada Katoličkoj Crkvi, dajući tako izjavu da objava ne vrijedi. Isus Krist kaže: 'Umre i bogataš, te bude u paklu pokopan.' Nije rekao: Ponovo se utjelovio da očistivši se uđe u raj.

Program velike zvijeri glasi: 'Ljudi, provodite se! Robujte svojim strastima! Ne bojte se što će vam se nakon ovoga života dogoditi! Čim izdahnete, može biti, da se u ništa ne vratite. Ako bi doista za vas postojao drugi život i ne biste bili dostojni ući u raj, imate još uvijek mogućnost spasiti se, pa i do tri puta reinkarnirati se i na kraju očišćeni ući s dobrima u raj.

Đavolski trik je zavodljiv, on pokazuje lagani put zlima da bi ih vječno upropastio. Čim završi vaš zemaljski život, život kušnja, strovalit ćete se sa mnom u vječnu vatru!»

«Dakle, postupaju li svi koji vjeruju u reinkarnaciju loše?» - «Postupaju vrlo loše! U sotonskoj su mreži upravo kao one tune u komori smrti, u mreži zaljeva u Trapani!

Neka dođe što mora doći, ali postoje činjenice, suvremenici su istinit dokaz za reinkarnizam. Protiv činjenica ne postoje argumenti. Odgovaram: Postoje činjenice pri kojima se čini da je to seoba duše, ali stvarno nije. Kada bi postojala reinkarnacija, morao bi biti sveopći zakon, dok znamo da su slučajevi, koji nam se čine pravi vrlo rijetki. Može ih se objasniti fenomenom ludila, jer luđak može reći da je Napoleon, ili s pojavom nasljednih sklonosti, kad je netko u životu nalik bilo kojem pretku.

Slučajevi seoba duša, o kojima se obično govori, sve su đavolski fenomeni. Govorim kao egzorcist. Kad demon zaposjedne neku osobu stalo mu je da ga se prepozna i tada istjera, stoga kaže da je on duša nekog pokojnika.

Katolička Crkva u svojim tisućgodišnjim iskustvima daje egzorcistima slijedeću uputu sadržanu u ritualu: Ako opsjednuti kaže da je duša nekog pokojnika, ne vjeruj mu.

Iznosim svoje osobno iskustvo, a mogao bih i još neke ispripraviti. Kod prvog egzorcizma, kojeg sam vršio 1934. godine, na opsjednutoj djevojci, upitah je: Tko si ti? Odgovorila je: Ja sam maršal Bluetti iz Palerma, bio sam pred šesnaest godina ubijen. Tijekom egzorcizma pod vitlanjem zaklinjanja natjeran je u škripac, priznao je otvoreno: Ja sam demon, u ovoj sam djevojci i prisiljen po nalogu Lucifera moram tu ostati.

Gle kakav si lažac! Najprije si rekao da si maršal Bluetti!

Ovdje, u Mesini, u Via Palermo, bavio sam se 1941. s nekom mladom opsjednutom. Duh koji se nje domogao rekao je da je član kalabrijske mafije, te je u dvoboju s drugim mafijašima iz Mesine poginuo. Bio sam prisutan s pripadnicima obitelji i drugim osobama. Djevojka je cijelu scenu dvoboja ponovila s muškim glasom. Prisutnima je bio poznat događaj obojice mafijaša. Potvrdili su da se sve upravo tako dogodilo. Kad se taj dvoboj održao, djevojka se nije još ni rodila, ili je imala nekoliko godina. Dakle, demon se pretvarao, a ja sam egzorcizam obavio.»

«Koji biste praktičan savjet mogli dati studentima u odnosu na spiritizam?» - «Već sam rekao da sam bio duhovni vođa izvjesnih mističnih duša, koje su često s natprirodnim u kontaktu. Jedna od ovih duša, koju već dvadeset pet godina savjesno ispitujem, rekla mi je: 'Ponekad preuzima đavao vaš izgled i posjećuje me.' – Kažite mi sve točno! – 'Vi pokucate na moja vrata i upitate da li možete ući. Ja vam poljubim ruku i vi sjednete meni nasuprot. On izgleda točno kao vi sada. Govorim razborito, ipak se nelagodno osjećam. Čim se pojavila sumnja započinjem molitvu. Odmah se razbjeseo, ustao i nestao.'

Ova epizoda znači mnogo. Đavao dobro poznaje prošlost osoba, stvari i događaja. Može se pokazati kao majka, dijete i prijatelj i pri tom uzima isti glas, točno govori o prilikama u obitelji, tako da može medij točno uvjeravati: to je prava osoba, koja se očituje. U svim i sličnim slučajevima to je đavolski trik, jer velika zvijer želi utviti u glavu uvjerenje o reinkarnaciji.

Upravo sam ovih dana zatražio pri egzorcizmu od đavla: 'Ako ti Bog dozvoli, odgovori na moje pitanje!' U početku je mrmljao, ali je tada bio prisiljen govoriti. – 'Kad se odigravaju igre na stolu i zazvuči kucanje čaša, tko to čini?' – 'Ja sam taj koji pomiče čašu.' – 'Odgovori slijedeće: Da li je istina da se ti na spiritističkim seansama pokazuješ i izdaješ za ovu ili onu osobu, i to činiš zato

da utuviš vjeru u reinkarnaciju i upropastiš duše?' – 'Ako to znaš, čemu me pitaš?' – 'Jer želim baš to od tebe čuti.' Ovom je egzorcizmu prisustvovalo deset osoba.»

«Prije nego završite temu, molim još jedno pitanje: Ovih se dana govorilo o bilježenju glasova i pretpostavlja se da dolaze s one strane svijeta. Može li to biti vjerodostojno?» - «Čuti glasove iz daljine i registrirati ih može biti posve prirodni fenomen. Mogao bi biti radio-odašiljač, kao npr. crni odašiljač ili bilo koji drugi, kojemu je zadovoljstvo slati bučne vijesti, kako bi zadovoljio ne baš mali broj današnjih znatiželjnika. Moglo bi biti da velika životinja zbija takve šale. I to je ona u stanju.»

«Koji savjet biste mogli dati nama studentima u odnosu na spiritizam?» - «Živite u Božjoj prisutnosti, častite Presvetu Djevicu i svoga anđela čuvara. Imate li knjige o spiritizmu uništite ih i bezuvjetno izbjegavajte spiritističke seanse. Velike nevolje nanose spiritističke seanse, ne uračunavajući i grijeh. Sobe gdje se održavaju prožete su đavolskim djelovanjem. Mnogi dolaze k meni, svećeniku, da blagoslovim stanovite sobe gdje se noću pojavljuje buka i pojave odvratnih sablasti u liku sjena. Koliko li se nesretnika obraća meni, egzorcistu, za pomoć, jer su zvali duhove i ne mogu ih se više riješiti.

Evo nekoliko primjera koji su se ovih dana događali u Mesini. Zamolila me jedna majka: 'Velečasni, molite za moju kćerku! Kao da je na rubu ludila jer je nekoliko puta zazivala duhove. Sada je na selu.'

Ovamo su došli mladi student i gospođica. Mladić je tumarao, uzbuđen bacao se amo tamo, rekavši: 'Neću više dolaziti na spiritističke seanse. Nisam vjerovao da bi me mogle tako uništiti!'

Drugi čovjek u tridesetim godinama rekao je: 'Velečasni, blagoslovite me! Dosta mi je zazivanja duhova. Primjećujem, poludjet ću!'

Dvije mlađe žene, sestre, izjavile su: 'Mi smo uništene! Spiritistička zasjedanja oduzela su nam mir! Noću, otvara se sam od sebe ormar, izlazi boca i udara o zid. Stolac se sam od sebe miče i prelazi po sobi. Gledamo odvratne, zastrašujuće lakrdije, dok smo još budne u krevetu.' Svi ovi ljudi dolaze meni u nadi da ću ih osloboditi od stalnih đavolskih smutnji.

U odnosu na glasove s one strane svijeta pripovijedat ću vam događaj koji se nedavno dogodio u malom mjestu pokrajine Mesine. U selu živi puno nevjernika, crkva se slabo posjećuje. Župnik, moj prijatelj, pripovijedao mi je: 'Jednog sam dana primijetio kako mnogo muškaraca i žena kreće prema crkvi, jedan je drhtao, drugi jecao, jedan molio, drugi mi prišao da razgovaramo. Što se to moglo dogoditi? Moram sve saznati.

Nešto se užasno dogodilo. Nedavno je umro otac obitelji i ostavio mušku djecu, svi nevjernici, svi oženjeni živjeli su u slozi. Osim jednoga, teška karaktera, nije bio s njima u dobrim odnosima. Živio je daleko od njih. Jednom je jedan od sinova sudjelovao na seansi i čuo glas: 'Ja sam tvoj otac, mislim na vas, sinovi moji! Mogu vam pomoći. Pozovi ostalu braću i onoga s kojim niste u slozi. Želim s vama za vaše dobro razgovarati. Kad se ovdje skupite, pozovite me!' I tako je sin pozvao drugu braću i onom je telefonirao s kojim nisu bili u slozi, pa je i taj došao. Kad su bili zajedno rekli su: 'Tata, dođi i razgovaraj s nama!' I tajanstveni se glas javio: 'Sinovi moji, ja vas ljubim. Živite u slozi i pomozite jedan drugome! A ti sine moj, uvijek si isti! Puno si mi briga nanio dok sam bio s vama. Pa i sada se ne slažeš sa svojom braćom. Budi razuman! Dragi sinovi, riješite dobro svoje probleme. S onom osobom ... postupajte tako ... Onu zapletenu stvar ... obavite na taj način ... Nakon dobrih poticaja zašutio je glas. Svi su bili zadovoljni osim ukorenog sina. Nakon nekog su vremena rekla braća: 'Skupimo se ponovno, kao onoga dana i pozovimo tatu!'